

număr
NAMO
BACĂU
Nicușor

DUMITRACHE

SPORT

speranța nr. 1 a
marii uverturi
de la
ATENA

7

in interior

DAN

căpitanul
echipei
naționale

La
LAUSANNE
ne vom bate
ca leii.
Se poate
mai mult?

SPORT

OCTOMBRIE 1969

19

E
RÎNDUL
TĂU,
DOBRINE!

COMEDIA ERORILOR (RAPIDISTE)

Sînt ani și ani de cînd iubitorii sinceri ai fotbalului nostru, avizați în problema realelor sale resurse de energie, îi pretind să se comporte măcar la nivelul acestor resurse, adică să-și vîndă onorabil pielea pe care, oricît ai întinde-o, ea nu izbutește să acopere toate golurile.

Fără îndoială că startul 1969 al echipelor noastre în Cupele europene nu ne-a permis un plus de optimism. Campionatul a demarat greoi, aruncînd o umbră destul de precară asupra cluburilor, a căror imagine de sinteză ne-o oferă superclubul campionatului nostru, Dinamo, acesta neizbutind să se desprindă din plutonul care navighează într-un tempo antebelic.

Firește, nu ne-am făcut prea multe iluzii în privința posibilităților echipei noastre campioane, U.T.A. N-am crezut prea mult nici în șansele Stelei în disputa cu masivul Glasgow Rangers. N-am crezut, pînă la urmă, nici în șansele Rapidului, chiar după promițătorul scor din tur, deoarece am pornit de la ideea emisă de Emmerich Vogl, care, în urma recentei vizite în Portugalia, spunea că «nu poate fi vorba de o criză a fotbalului portughez, ci numai de un declin al echipei Benfica».

Dar, între ceea ce se putea anticipa și ceea ce ne-a oferit Rapid în prima zi a lui octombrie e o diferență de necrezut. Echipa feroviară a ținut, se pare, cu tot dinadinsul, să doboare recordul penibilului nostru în Cupele europene, pe teren propriu, oferindu-ne o veritabilă comedie a erorilor, care a culminat cu acea situație de-a dreptul...tristă, cînd, la 0-4 pe teren propriu (în fața unei echipe care nu e nici Benfica, nici Sporting) portughezii «au ratat», pentru a-î umili pe Răducanu, al nu mai știu cîtelea penalty al jocului.

Ceea ce s-a întimplat miercuri trecută cu Rapid e greu de justificat. Cîtă diferență între acel 3-0 cu Plovdivul sau acel 0-0 cu Juventus din Torino și stupefiantul «spectacol» oferit unui stadion arhiplin.

Ce poate invoca Rapidul? Cred că nimic. Poate fi oare vorba de o criză de efectiv? Nu! (Pentru că ne aflăm în fața celui mai productiv club românesc). În schimb, s-ar putea vorbi de o întînțire «peste noapte», în numele unei idei fixe care are avantajul de a fi și simpatică. De asemenea, s-ar putea vorbi și despre modificarea structurii tactice a echipei, într-o perioadă în care (dat fiind includerea în Cupa orașelor țîrguri) experiențele nu erau cele mai indicate.

În sfîrșit, nu putem încheia amintirile acestei după-amieze negre, fără a sublinia rolul nefast al stărilor nervoase periodice pe care le manifestă Dan Coe. În meciul cu Vitoria Setubal, Dan a demonstrat o inexplicabilă infatuare. El a dat tonul «comediei erorilor», refuzînd să creadă că poate fi depășit de un Jose-Maria sau Wagner. Au urmat brutalitățile și greșelile copilărești, care l-au făcut pe ziaristul portughez aflat la masa presei să se bucure la gîndul că Dan poartă nu numai tricoul nr. 6 al Rapidului, ci și pe cel al echipei naționale.

Cam atît despre această neașteptată «comedie a erorilor». (I. Ch.)

ÎN FOTOGRAFII:

1. Rapid — Vitoria Setubal 1-4. Jose Maria în duel cu Greavu.

2. Atac la poarta portugheză. Într-o situație care ar fi permis, poate, reluarea pe flancul drept, Dan prinde balonul cu minile.

3. Năsturescu, introdus după pauză, a încercat să joace ca o extremă, dar era prea tîrziu.

1

2

3

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚIVĂ!

SPORT
LEI 2,50

REVISTĂ ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA
SOCIALISTĂ ROMÂNIA

nr.19 (258)

OCTOMBRIE

ANUL XXII

1969

Colectivul redacțional: Mircea COSTEA (redactor șef); Dimitrie CALLIMACHI (secretar general de redacție); Ioan CHIRILĂ, Horia CRISTEA, Petre HENT, Gheorghe ȘTEFĂNESCU (redactori); Ion MIHĂICA, Paul ROMOȘAN (fotoreporteri); Mircea PATRICHI (redactor artistic); Gheorghe DEDIU (tehnoredactor); Gheorghe RANETTI (corector).

Redacția și administrația: str. Vasile Conta 16, București-22, Sectorul 1. Telefoane: 11-91-13 și 11-10-95. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic «Casa Scintei»

43 806

ZADARNICELE CHINURI (STELARE)

Trecind la jocul vedetă, trebuie să admitem (din păcate) că a avut o desfășurare normală. Scoțienii au venit cu angrenajul lor lipsit de strălucire, dar de o formidabilă onestitate profesională. Cele două extreme au trudit de parcă ar fi fost într-o panică permanentă la gîndul că-și pierd piinea. Centrul înaintaș Stein a făcut de toate, fără să-și arîge măcar o clipă aere de solist. Baxter, însuși, acest adevărat artist al balonului, a efectuat munca deseori plictisitoare a dublajului pe tot terenul cu rîvna unui Di Stefano și cu finețea unui Corso. În sfîrșit, fundașii, giganți, au cîștigat cu mare ușurință aproape toate duelurile aeriene.

Steaua a dat replica pe care i-o permit valoarea și forma actuală a lotului. Steaua nu poate pretinde mult mai mult. Echipa eliminată acum zece ani și mai bine de Borussia Dortmund avea o clasă peste cea de astăzi. Aceeși afirmație este valabilă și pentru formația eliminată acum 5 ani de Asparuhov.

Steaua a avut cîndva aproape tot ceea ce putea oferi fotbalul românesc mai bun. Astăzi, Steaua a început să-și crească singură tineretul. Și nu înțimplător, Cristache a făcut o partidă bună în fața unui rival de clasă: Johnstone. (Cristache e din grădina Steaua. La fel Tătaru, la fel Ștefănescu. Dar pentru asta e nevoie de răbdare).

Împotriva lui Glasgow Rangers, Steaua a făcut risipă de efort. A încercat de toate. L-a avîntat pe Pantea. A încercat «un-doi»-uri Voinea-Tătaru. A căutat să-l lanseze pe Manea. Dar scoțienii au o știință a interceptiei care lasă foarte puține speranțe «un-doi»-urilor, iar fundașii de margine au o alonjă capabilă să stăvilească mai mult decît două extreme timide ca Pantea și Manea.

Miercuri, Steaua a vrut să cîștige cu orice preț. L-a aruncat în luptă și pe Ștefănescu. A vrut să creadă și în tăvălugul lui Sătmăreanu, ca mijlocăș. Totul, însă, a fost chinuitor de... zadarnic. Și asta pentru că elementul fundamental în meciul revanșă Steaua-Glasgow Rangers a fost nu ofensiva noastră, ci siguranța calmă a scoțienilor.

Steaua a pierdut duelul cu Glasgow. Are, în schimb, satisfacția de a fi jucat de la egal la egal cu o echipă de prim rang, condusă de un jucător de valoare mondială, care se numește Baxter.

(I.Ch.)

La ora închiderii ediției ne parvine, pe calea undelor, o știre aproape neverosimilă: U.T.A. a primit 8 goluri în 45 de minute, la Varșovia. Comentariile sînt de prisos...

ÎN FOTOGRAFII:

1. Steaua—Glasgow Rangers 0—0. Portarul scoțian Neef e la post.

2. Tătaru, într-un duel inegal (fizic) cu Mac Kinnon.

3. Voinea recurge și la rostogolirile de tip gimnastic, dar zidul scoțian are o excelentă mobilitate.

Foto: Paul ROMOȘAN

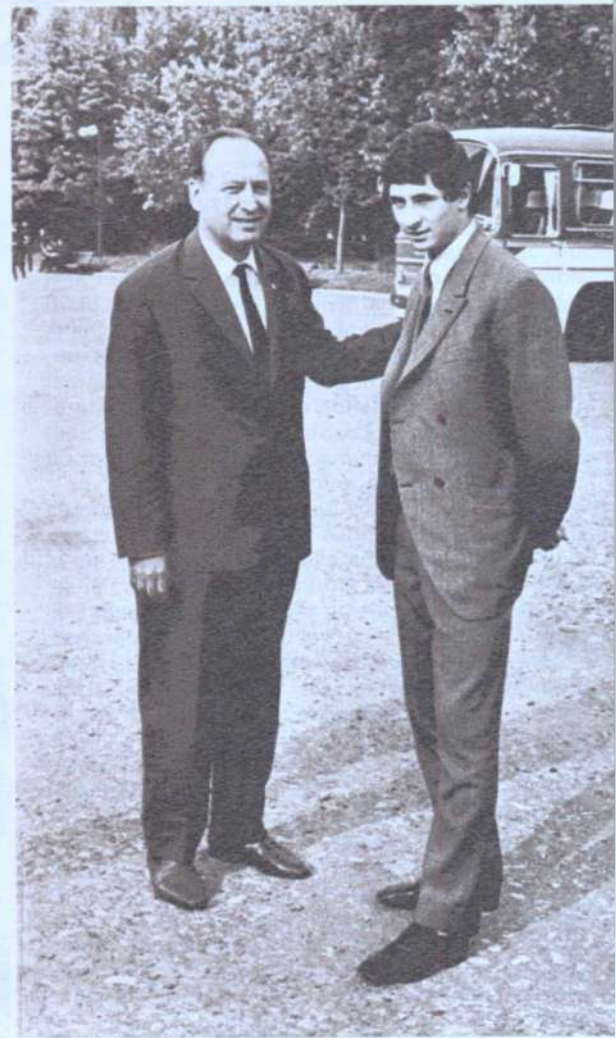

ROMÂNIA — PORTUGALIA

MECIUL DECENIULUI

Dumitrache și Dobrin împreună. Va fi oare productiv acest tandem care îi apropie pe doi dintre cei mai talentați fotbalisti ai noștri?

Angelo Niculescu și unul din jucătorii săi preferați, Cornel Dinu.

TINE O ETAPĂ

Interesant jocul «Tineretului» cu echipa similară vest-germană. Se simte o mișcare nouă, după cea (realmente) crepusculară din meciul cu Grecia. «Gil» Mărdărescu a debutat cu un succes. Pe deasupra scorului, însă, care reprezintă (și reprezintă) raportul de forțe dintre cele două echipe, am avea de notat câteva idei la această primă apariție a antrenorului:

1. Prezența lui Turcu — ceea ce înseamnă că «Gil» știe să foreze.
  2. Prezența lui Pop pe postul său proaspăt de fundaș — ceea ce înseamnă că «Gil» nu are idei proconcepute, ceea ce e iarăși bine.
  3. Numirea în postul de căpitan a lui Coman — ceea ce denotă, în sfârșit, un cert simț pedagogic.
- Să ne oprim aici, cu o simplă urare de succes pentru că munca abia acum începe.

«Tineretul» de astăzi are doi jucători — Neagu și Dumitru — care ar trebui să părăsească echipa cadetilor și să intre în lotul A. Nu vrem să spunem prin asta că Neagu și Dumitru au și câpătat dreptul de a îmbrăca tricoul echipei naționale, dar amândoi au

GALIA

II

Mălmăgeanu are o misiune dificilă: să refacă sistemul unei apărări care l-a consacrat în ultimul an. Succes, Bujor!

Mai sînt doar cîteva zile pînă la meciul deceniului, România — Portugalia. Ziua de 12 octombrie 1969 este ziua în care fotbalul românesc își joacă marea șansă.

Niciodată, poate, echipa noastră reprezentativă nu a trăit mai intens acest vis al oricărei naționale din lume: prezenta în turneul final al Cupei mondiale. Apropierea termenului de grație conferă dimensiuni uriașe meciului România — Portugalia. Iar jocul clasamentului face din acest meci, unul «pe muche de cuțit». O eventuală victorie ne poate apropia la un pas de culme. O eventuală victorie...

Meciul cu Portugalia este foarte greu. Și nu numai pentru faptul că el constituie revanșa unui usturător 0—3. Meciul cu Eusebio este foarte greu pentru că reprezintă ultima șansă a Portugaliei. O înfrîngere sau chiar un joc egal înseamnă pentru Eusebio spulberarea visului mexican.

Acestea sînt condițiile în care echipa națională înfruntă Portugalia.

La ce ne putem aștepta?

Fără îndoială, avantajul terenului este o realitate. Fără îndoială, Portugalia, deși deține un 3—0 în prima manșă, nu pare să mai aibă valoarea medaliei de bronz londoneze, dovadă și rezultatele ulterioare victoriei asupra României: 2—4 cu Grecia, la Atena, 0—2 și 2—2 cu Elveția și Grecia, pe teren propriu. Pentru aceste două motive, la care se adaugă (nu în ordinea importanței) metamorfoza echipei noastre «după Wembley», România poate fi considerată favorită în acest «meci al deceniului».

Desigur că echipa noastră a mai fost favorită în situații aproximativ egale. Să nu uităm meciul cu R. D. Germană, acum doi ani, cu acel gol ciudat semnat de Irmscher. De astă dată, însă, obligația portughezilor de a ataca cu orice preț schimbă radical tabloul meciului. Iată de ce, meciul cu Portugalia va fi, probabil, un meci total, pe deasupra implicațiilor tactice care schimbă deseori raportul de forțe.

Pentru a învinge Portugalia, echipa României trebuie să facă un meci mare, o risipă de energie, ca în jocurile cu cei doi finaliști de la Londra. Și avem convingerea că «mirajul Mexic», care îi electrizează pe fotbaliștii din lumea întreagă, va ști să dinamizeze un «unsprezece» menit parcă să încununeze ceea ce atîtea și atîtea promoții de mari fotbaliști români n-au izbutit să facă în ultimele trei decenii.

Ioan CHIRILĂ

Foto: Paul ROMOȘAN

TUL NOUĂ ?

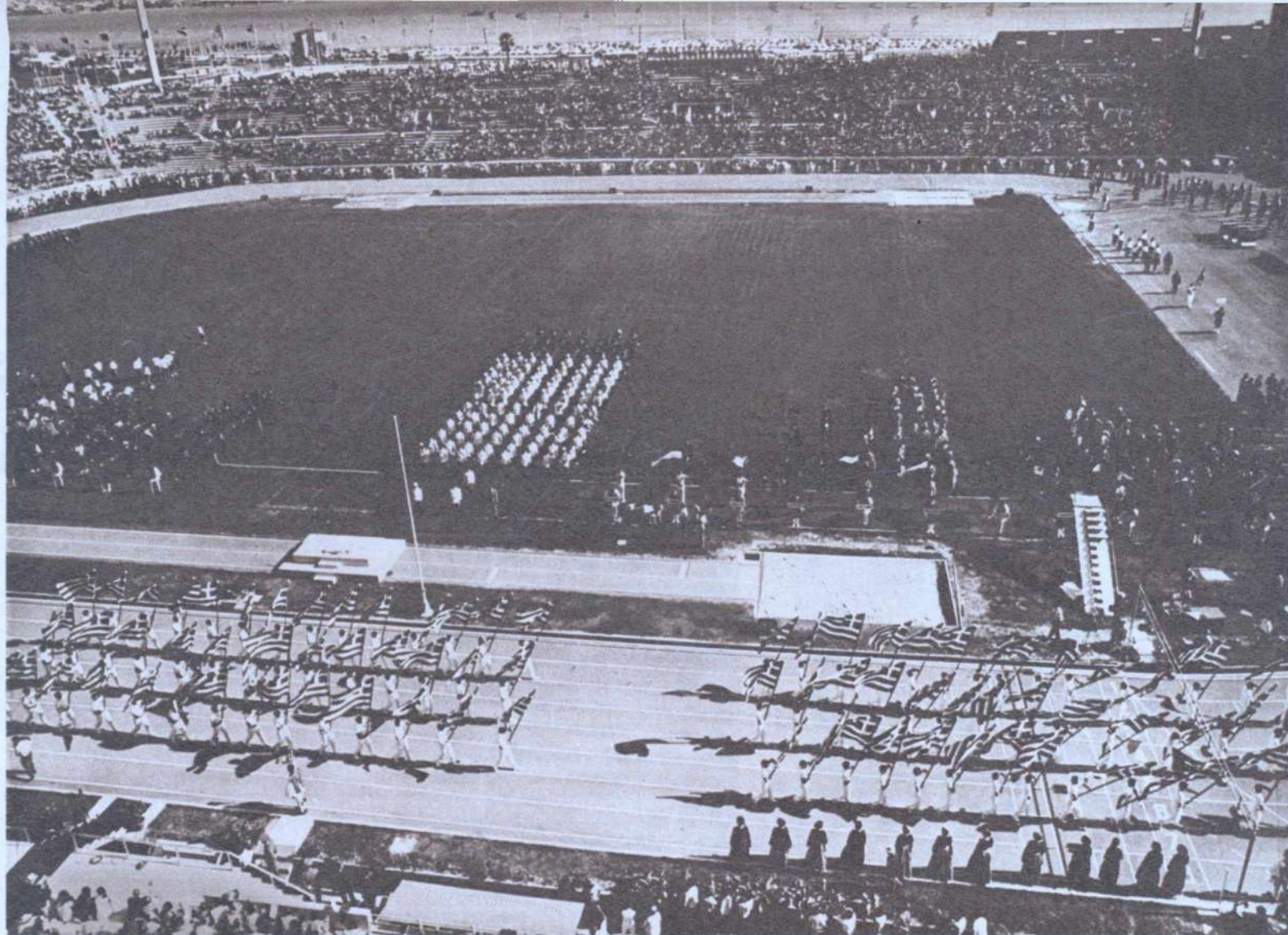
În orice caz — dreptul de a se roda psihic în vestimentația primei noastre echipe. Neagu și Dumitru, pe lângă talent, au ca și Dumitrache acea asprime, acea răutate în joc — am spune — care rupe inerția gimnasticilor. Iată de ce, cred că Neagu și Dumitru trebuie să fie — încă de pe acum — purtătorii tricourilor 17 și 18.

«Tineretul» de astăzi pare să inaugureze o etapă nouă în viața sa. Cu speranța că «Gil» Mărdărescu înțelege că echipa nu este un scop în sine, sperăm că «bobocii» naționalei vor prinde perioada de acum — patru ani, care a fost, de fapt, leagănul naționalei de astăzi.

În fotografiile de față: Dumitru, cu capul mereu sus, privește spre viitor, cei 20 de ani... neîmpliniți.

Neagu a fost «botezat» cîndva... Cappellini. Și, ca și cum să recunoaștem, el s-a străduit să confirme această poreclă, prin dorința de a fi mereu în prima linie.

Post Scriptum la

CAMPIONATELE EUROPENE DE ATLETISM

De la trimisiile noastre speciale la

ATENA

Mircea COSTEA și
Dimitrie CALLIMACHI

Stadionul Karaiskakis. Atena 1969. Festivitatea de deschidere — sportivi români.

Cind apar aceste rânduri, cititorii noștri cunosc, desigur, rezultatele realizate de participații la cea de a IX-a ediție a campionatelor de atletism. În rândurile care urmează, vom încerca să schițăm doar câteva considerațiuni asupra condițiilor în care s-a desfășurat marea competiție europeană athletică, asupra rezultatelor realizate de concurenți și, cu precădere, de cei români.

Stadionul Karaiskakis — gazda întrecerilor — situat într-un cadru atrăgător, în imediata apropiere a șoselei care șerpuiște de-a lungul mării, între Atena și Pireu, a fost supus unor transformări radicale în vederea marelui examen european. De menționat pista de tartan, de cea mai bună calitate, instalațiile de cronometraj și afișaj electronic, la care s-a adăugat asigurarea desfășurării «după ceas» a programului; iată câteva coordonate care au favorizat condițiile de concurs. În ceea ce ne privește pe noi, comentatorii de sport, amenajările necesare activității noastre — tribună specială, săli de lucru, oficii P.T.T., buletine de informații etc. — au fost cu totul remarcabile.

De-a lungul celor cinci zile de concurs, spectatorii greci, ca și numeroșii turiști care au luat

Viorica Viscopoleanu nu a reeditat la Atena performanța din Mexic. Cu o săritură de 6,45 m, ea s-a clasat doar pe locul doi, lăsându-ne, în continuare, în așteptarea unei mari performanțe.

În cursa de 20 km marș o surpriză deosebit de plăcută ne-a produs Leonida Caraiosifoglu, clasat pe locul doi într-o companie valoroasă. Iată-l în cursă, al cincilea din dreapta, notat cu nr. 535.

loc în tribuna, s-au dovedit nu numai buni cunoscători, dar și iubitori ardenti ai atletismului — acest sport cu tradiții izvorind din străvechea istorie a Eladei. Indiferent de protagoniști, rezultatele frumoase au fost aplaudate cu entuziasm, după cum aplauzele i-au însoțit și pe cei înfrinți, ca o încurajare pentru viitor. Acestea la «plus». Dacă ar fi să vorbim de «minusuri» (de fapt, e vorba tot de niște «plusuri»), ar trebui să notăm că în timp ce seara, la lumina «a giorno» turnizată de cele numai 60 de lămpi, în răcoarea adusă de briza mării, s-a concurat și s-a vizionat admirabil, dimineața și după-amiaza — când la București termometrul zgribulea în jurul a plus 12° sau 14° — un soare neobișnuit de strălucitor, aproape de albul vetrei de piine și o temperatură în jur de +37°C la umbră, au constituit un veritabil handicap. În sfârșit, în anumite probe, ca săriturile — de exemplu — vântul a oscilat de la un concurent la altul. Briza mării se juca.

Ca valoare, «europenele» de la Atena s-au situat — în multe dintre probe — la un nivel ridicat, corespunzător exigențelor actuale, «explozie» care caracterizează atletismul contemporan, în ce privește, îndeosebi, tehnica pregătirii. Au fost doborâte recorduri mondiale (Nadejda Cijova — 20,43 m la greutate; Nicole Duclos și Colette Besson — 51,7 la 400 m; Stirling+Lowe+Simson+Board — Anglia — 3:30,8 la 4x400 m feminin; Jaroslava Jehlichova — 4:10,7 la 1 500 m; Anatoli Bondarciuk — 74,68 m la ciocan), s-au răsturnat ierarhii valorice tradiționale, au căzut «idolii» (Gaston Roelants, Gyula Zsivotsky, Ileana Silai, Lia Manoliu, Christos Papanikolaou, Vera Nikoliciș.a.) s-au consacrat noi vedete (Valeri Borzov, Alain Sarteur, Philippe Clerc, John Whetton, Mihail Jelev, Dieter Fromm, Anatoli Bondarciuk, Nicole Duclos, Lilian Board, Jaroslava Jehlichova, Petra Vogt).

În sfârșit, vechi performerii care nu au reușit să câștige concursuri mari, datorită tracului sau cine știe cărui alt motiv, au înclinat și de astă dată

steagul. Ne gândim la Ludvik Danek, la Janusz Sidlo — din nou — la Vera Nikolici.

O revelație a ediției de la Atena au constituit-o tinerii sprinteri francezi, care au dominat copios majoritatea încrecerilor. În finala de 100 m au fost prezenți trei (Alain Sarteur, Gérard Fenouil, René Metz), în cea de 400 m plat — doi (Jean Claude Nallet, Jacques Carrette), iar fetele s-au întrecut pe sine, sosind în finala de 400 m «cap la cap» sub recordul lumii.

O altă surpriză plăcută au furnizat-o atleții englezi — mai ales alergătorii — prezenți în numeroase finale, iar de 17 ori pe podium!

Potrivit așteptărilor, după rezultatele înregistrate în ultima vreme, în majoritatea probelor au câștigat reprezentanții R.D.G. și ai U.R.S.S., care și-au împărțit majoritatea medalilor, având uneori pe același podium unu, doi sau chiar trei atleți. Aceștia s-au detașat serios de ceilalți concurenți, dovedind o pregătire bine pusă la punct și o intrare în formă «la ora concursului».

*

Dat fiind timpul relativ scurt care desparte scrierea acestor rânduri de culegerea lor în tipografie, nu avem, practic, posibilitatea să facem o analiză amănunțită a comportării sportivilor noștri la campionatele europene de atletism de la Atena. Ne vom rezuma să așternem pe hirtie impresia care ne-a produs-o această comportare. Dacă medaliile de argint ale lui Leonida Caraiosifoglu și Vioricăi Viscopoleanu — cu observația că proba de săritură în lungime a fost modestă în ansamblul ei — ne-au bucurat, cele ce au urmat ne-au produs deziluzii după deziluzii. Poate că, obișnuiți cu imaginea frumoasă a ceea ce a fost în Mexic, așteptam prea mult de la Lia Manoliu și Ileana Silai. Ca și de la alții... Și ne temem că nu eram singurii care păcătuim astfel. Pentru că, la Atena, un duș rece ne-a readus la realitate, ne-a arătat că atleții noștri, concurând — cum se spune — «la valoarea lor», s-au dovedit a fi în realitate departe de elita europeană, că efortul marcat în ultima vreme de reprezentativele unor țări europene ne-a decalat serios. Am fost prezenți în foarte puține probe și

ne-am văzut în prea puține finale, modești cum nu ne stă bine în asemenea situații.

Se pune întrebarea: față de ceea ce avem în prezent în atletism, am fi putut alina o echipă mai numeroasă? A rămas cumva, din întâmplare, vreo «valoare» acasă? Răspunsul este unul singur: NU! Și asta trebuie, de fapt, să ne dea de gândit tuturor și, cu precădere, celor ce iubesc atletismul și răspund de soarta lui.

Și, subliniem: lamentarea este atitudinea cel mai puțin indicată. Trebuie analizată cu simț de răspundere situația, trebuie suflerate mincile și renunțat la a mai «trăi din gloria trecutului». La Atena numai șapte campioni europeni: Nadejda Cijova, Karin Balzer, Janis Lulis, Jurgen Haase, Wolfgang Nordwig, Eddy Otcoz și șafeta masculină de 4x100 m a Franței, și-au păstrat titlurile. Au apărut nume noi, pentru că atletismul european progresează vijelios, prin TINEREȚE. La «masa presei», unde se aflau mulți specialiști cu părul alb, cea mai mare parte din pronosticuri s-a dovedit în contradicție cu tabelele de rezultate. Iată, deci cum stă situația. Și să nu uităm că a fost vorba, de campionatele europene, că numeroase alte valori mai există și în alte țări din lume, care, de asemenea, progresează. Așadar, dacă prin orientarea justă dată de forul nostru sportiv suprem (evidență și la sportivii din alte țări) se consideră «europenele» doar ca etapă de pregătire și verificare în vederea Jocurilor Olimpice, cu atât mai virtuos se impune o analiză profundă și corectă, mai ales când este vorba de «sportul tuturor sporturilor», așa cum ne-am obișnuit să-i spunem, pe bună dreptate, atletismului.

În continuare, dăm cuvântul unor persoane autorizate din atletismul nostru, prezente la «europene», cu promisiunea ca într-unul din numerele noastre imediat următoare să inserăm opiniile și concluziile unei «mese rotunde», la care revista va invita și alți factori de răspundere.

VANGHELE CHIOSE, conducătorul delegației: «Apreciez în mod deosebit calitatea campionatele europene de atletism de la Atena. Mă

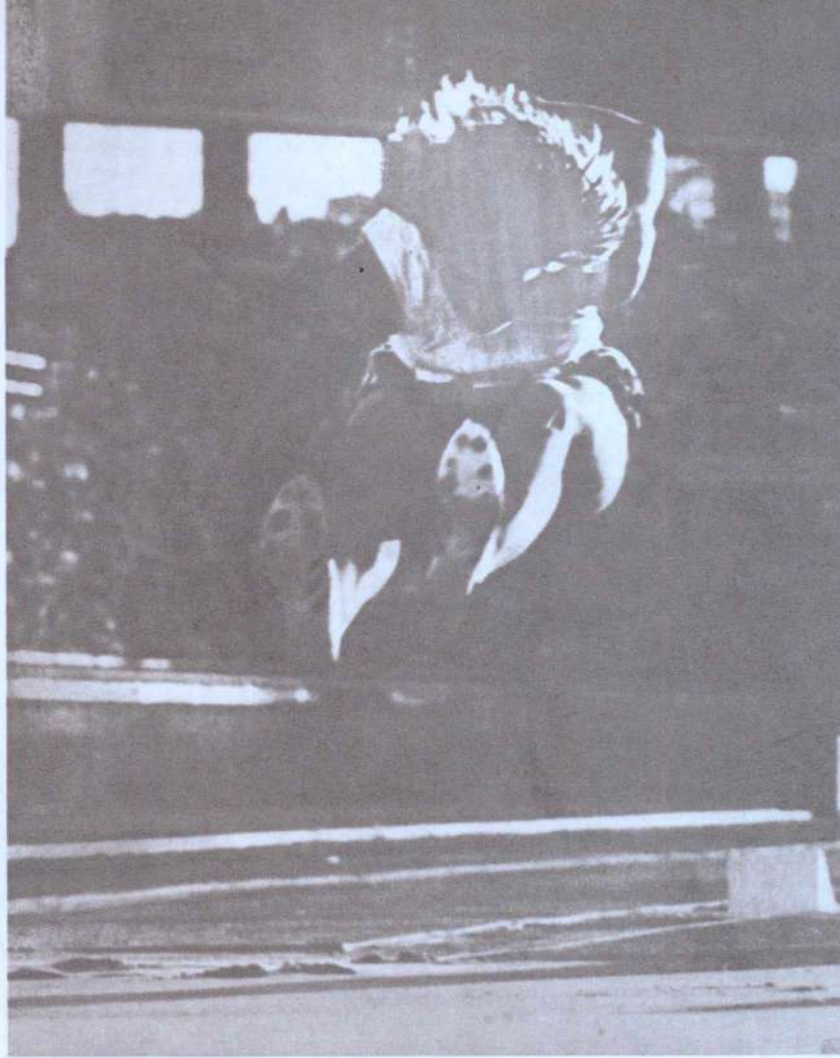
Atletele franceze Nicole Duclos și Colette Besson au terminat «dead-head» în cursa de 400 m.

Duclos și Besson se congratulează reciproc după aflarea excepționalului lor rezultat la 400 m: 51,7 — ambele, nou record mondial!

Nadejda Cijova a realizat la Atena un nou record mondial: 20,43 metri, după o suită excepțională.

Poloneza Miroslawa Sarna a obținut medalia de aur la lungime cu o performanță modestă: 6,49 m. De-ar fi fost Viorica noastră în formă...

gindesc la organizarea ireproșabilă, ce și la valoarea performanțelor. În ceea ce-i privește pe atleții noștri, socotesc că ei s-au prezentat, în general, onorabil. Cu două excepții, totuși, pretențiile noastre sînt mai mari în cazurile date. Este vorba de Ileana Silai (care a dovedit că nu știe să «gîndească tactic» o cursă capitală; ea ne-a decepționat, deși cred că Board — cîștigătoarea — era oricum imbatabilă) și de Șerban Ioan, care trebuia să sară mai mult. În încheiere, vreau să spun că delegația noastră, destul de mică (17 atleți: 10 băieți și 7 fete), a concurat multumitor, la posibilitățile actuale ale atletismului nostru. Regret însă că nu am mai deplasat cîțiva atleți merituoși, ca de pildă prăjiniștii Petre Astafei și Dinu Piștalu, tineri pentru care un concurs de tîria «europenelor» constituie întotdeauna o școală de neprețuit.»

IOLANDA BALAȘ-SOETER, maestră emerită a sportului: «A IX-a ediție a campionatelor europene de la Atena nu a adus acel salt care fusese prevăzut după Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico. Este adevărat că au fost stabilite aici, în Grecia, noi recorduri mondiale, că majoritatea recordurilor campionatelor au intrat în istorie. Dar această ediție nu a evidențiat mari performeri și

mari personalități. Lipsesc, în continuare, atleți de talia lui Nurmi și Zatopek. Păstrînd «tradiția europenelor», atleții români nu au excelat ca la Jocurile Olimpice de la Tokio și mai ales ca la Ciudad de Mexico. Deși cu cele mai multe clasări (2x locul II; 2x locul IV; 1x locul V; 2x locul VI) nici de data aceasta nu avem campioni europeni. Din nou anul imediat următor Jocurilor Olimpice nu ne-a adus satisfacții.»

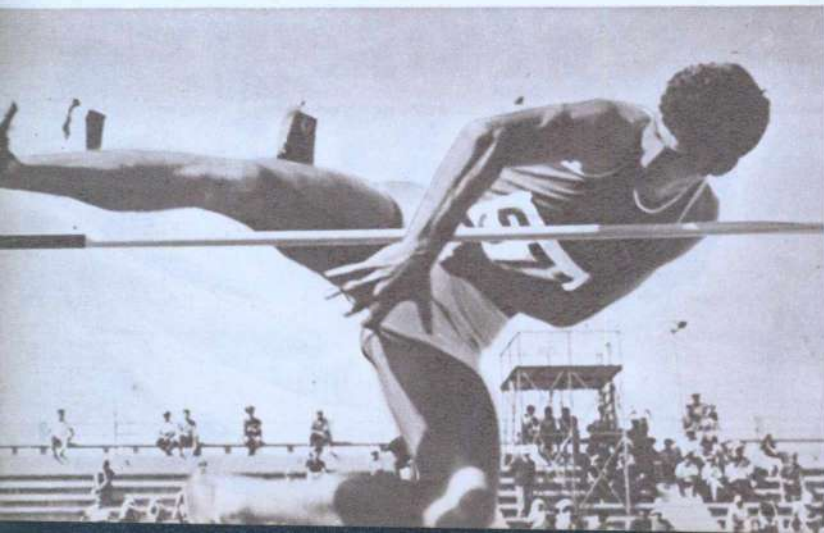
GHEORGHE ZÎMBREȘTEANU, antrenor federal: «Campionatele europene de atletism au prilejuit întreceri pasionante, în care cîștigătorii au putut fi cu greu «ghiciți» dinainte. Chiar Ter-Ovanesian și Gavrilov au cîștigat cu destule emoții. Programul a fost mult prea întins în unele zile — nu din vina gazdelor — astfel că nu o dată minute întregi nu se întimpla nimic pe stadion. Arbitrajele bune — cu excepția celui de la disc bărbați, în care necalificarea suedezului Rickard Bruch pentru trei «depășiri» a fost revocată după o măsurătoare «din ochi». Și cînd te gîndești că de aici a ajuns pe... locul doi! Ai noștri s-au prezentat slăbuț — două medallii de argint și șapte oameni «în primii șase». Au concurat la «valoarea lor», în timp ce valoarea altora a crescut cu mult. Viorica Viscopoleanu me-

rită, în ciuda înfrîngerii, o notă bună. (Păcat că nu a spus nimănui că în urmă cu cîțiva vreme a avut o ușoară întindere pe care a resimțit-o și în concurs). Carol Corbu a obținut cel mai bun rezultat al său, pentru care merită felicitări. Dar, cred că înainte de toți se cuvin menționați Leonida Caraiosifoiu — pentru medalia obținută într-o întrecere foarte dură și disputată, ca și Olimpia Cataramă — pentru constanța cu care a aruncat și Maria Lincă — pentru singurul record omologabil (Carol Corbu a avut avantajul vîntului). Cel mai dezorientat mi s-a părut Mihai Zaharia. Venea după un 8,01 m, dar — inadmisibil! — și-a uitat numerele de concurs la hotel și pînă i-am improvisat altele nu și-a mai putut reveni. Vasile Sărucan nu a știut să concureze. După două «depășiri» a sărit (7,34 m) așa, ca să se afle în treabă... Adevărul este că nu-i prea place munca, este din cale afară de mofuros și nu are pic de ambiție. Așteaptă... să se întimplă vreo minune.

Deși a mers bine, Ileana Silai a făcut grave greșeli tactice, care trebuie să-i dea serios de gîndit. În ceea ce-i privește pe Șerban Ioan și Csaba Dózsa, aceștia mi-au părut lipsiți de viață, de posibilitatea de a se mobiliza. Oare așa cred că vor deveni atleți de valoare?

La toate astea și la altele trebuie să ne gîndim cu atenție.»

La săritura în înălțime trei atleți au trecut peste stacheta înălțată la 2,17 m, transformînd concursul de la Atena într-unul din cele mai pulcrnice din istoria atletismului. A cîștigat finalmente sovieticul Valentin Gavrilov (stînga), pentru că a renunțat la cîteva înălțimi intermediare. În fotografia din dreapta, maghiarul Istvan Major (2,14 m) care a folosit cu destul succes «stilul Fosbury».

Igor Ter-Ovanesian a produs aceeași impresie excelentă din todeauna, sărind la lungime 8,17 m, cifră cu care a obținut medalia de aur.

Un aspect din cursa de 800 m. Demifondistiții au dovedit o formă remarcabilă, impunându-se în cele din urmă atletul din R.D. Germană, Dieter Fromm, care a câștigat cursa cu o performanță înaltă: 1:45,9.

LIA MANOLIU, maestră emerită a sportului: «În lipsa recordmanei mondiale, vest-germana Liesel Westermann, se părea că am prima șansă la medalia de aur. Dar, pe măsură ce se epuizau aruncările, eu am coborât în clasament de pe primul pe locul patru. Am produs decepție, deși nu am concurat sub valoarea mea. Adversarelor, ținând seama și de vîrsta lor, le-a fost mai la îndemînă să-și reediteze cele mai bune cifre și să mă întrecă. Nu caut scuze, mi-ar fi și greu să le găsec, cînd cel mai tare mă acuză... titlul olimpic de la Ciudad de Mexico. Dar cum în atletismul de înaltă performanță nu este loc de lamentări și sentimentalisme, să-i felicităm pe învingători și să ne ascundem lacrimile, noi, cei învinși.»

ADRIAN DAMȘA, vicepreședinte al C.J.E.F.S. Timiș: «La Atena au ieșit în evidență două forțe ale atletismului european: R.D. Germană și U.R.S.S., care au prezentat garnituri complete, omogene, cu sportivi prezenți în lupta pentru primele locuri în aproape fiecare probă. Au mai impresionat comportarea și dirzenia alergătorilor englezi (care au obținut 17 medalii) și prospețimea sprintului francez. Mă pregătisem să asist la mai multe succese românești, dar atleții noștri nu s-au comportat în nota cu care ne-au obișnuit în ultima vreme. Păcat că noul ciclu olimpic nu a început sub auspicii mai bune.»

LEONIDA CARAIOSIFOGLU, maestru al sportului: «Am reușit aici, la Atena, cel mai mare succes din scurta mea carieră sportivă. Mă simt însă capabil de performanțe mai mari. Poate la München '72 să aduc marșului românesc victorii mai mari.»

Cu un tur înainte de sosire, în fruntea alergătoarelor de la 1 500 m se află încă fosta recordmană mondială olandeză Maria Gommers. Dar cehoslovaca Jaroslava Jehlichova (nr. 23) încă cuminte «la cutie» va sprinta irezistibil în final, spulberînd recordul mondial cu timpul de 4:10,7.

Atleții din R.D. Germană au dominat net proba de aruncare a greutății, clasîndu-se pe primele trei locuri. În stînga, învingătorul Dieter Hoffmann cu performanța de 20,12 m. În fotografia din dreapta, podiumul învingătorilor la aceeași probă. De la stînga la dreapta: Heinz-Joachim Rothenburg (20,05 m), Dieter Hoffmann și Hans Peter Gies (19,76 m).

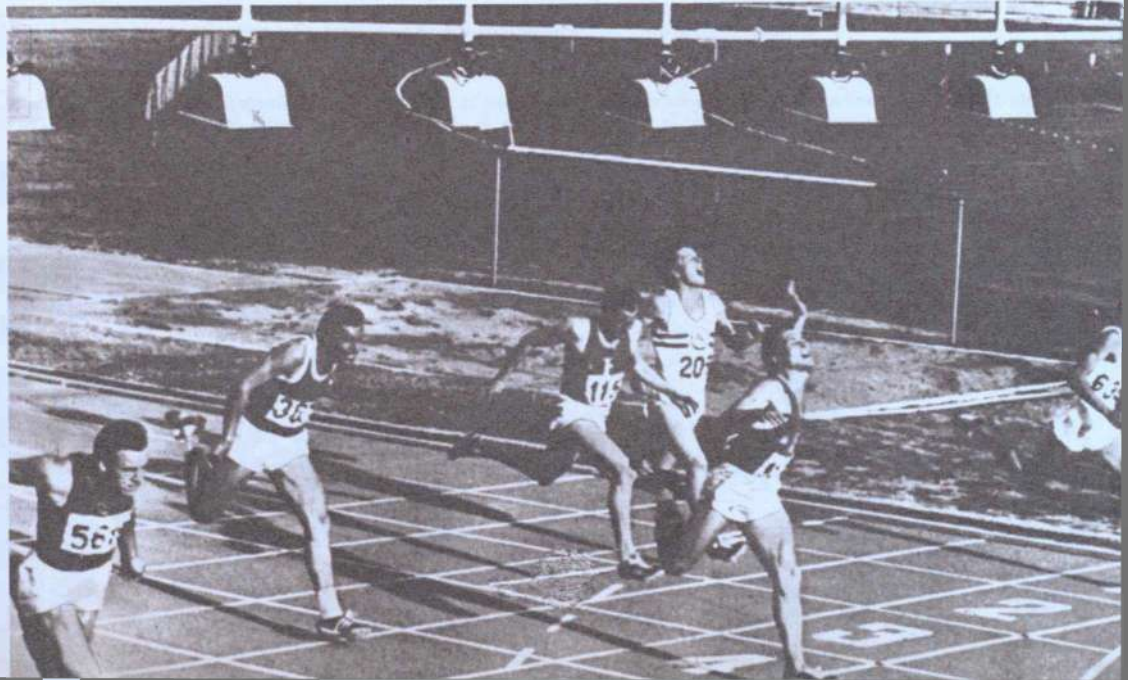
Lilian Board, cea mai «proaspătă» dintre demifondiste, produce o surpriză de proporții, întrecând pe favoritele probei Ileana Silai și Vera Nikolici. Sprintul britanicei a fost excepțional: 2:01,4. Sus — podiumul de la 800 m: iugoslava Vera Nikolici, englezoaica Lilian Board și daneza Annelise Damm-Nielsen.

Ultima săritură peste groapa cu apă. Bulgarul Mihail Jelev (40) este încă în spate, dar va veni din urmă, pentru a termina în frunte, detașat, cu un timp foarte bun: 6:25,0.

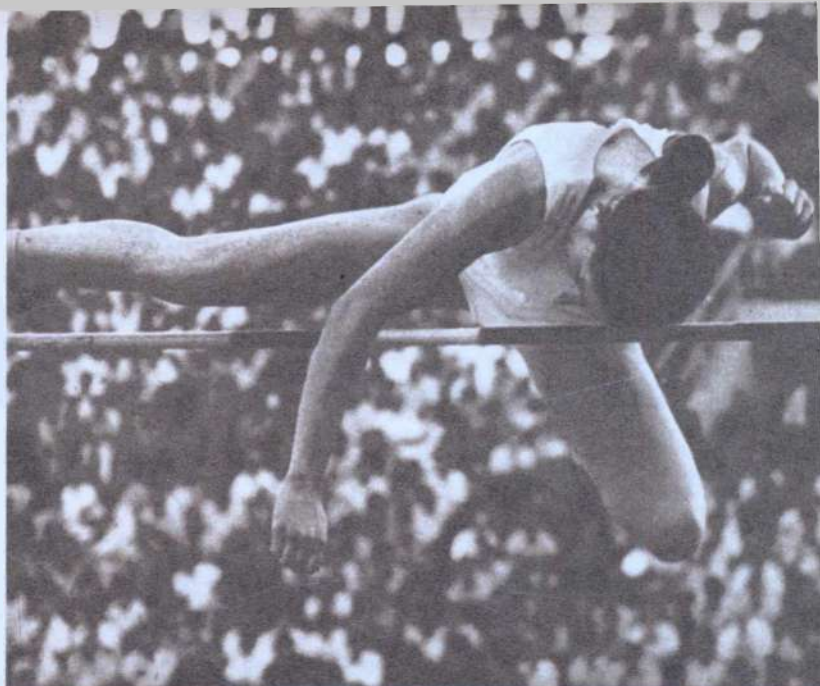
Angela Nemeth-Ranki a obținut singura medalie de aur pentru culorile Ungariei, aruncând sulita la 59,76 m.

Sosire foarte strinsă în cursa de 100 m bărbați. La început se credea că a câștigat francezul Alain Sarteur, dar după consultarea fotografiei, sovieticul Valeri Borzov (563) a fost declarat învingător! Timpul de 10,4 trebuie interpretat prin prisma unui puternic vânt din față.

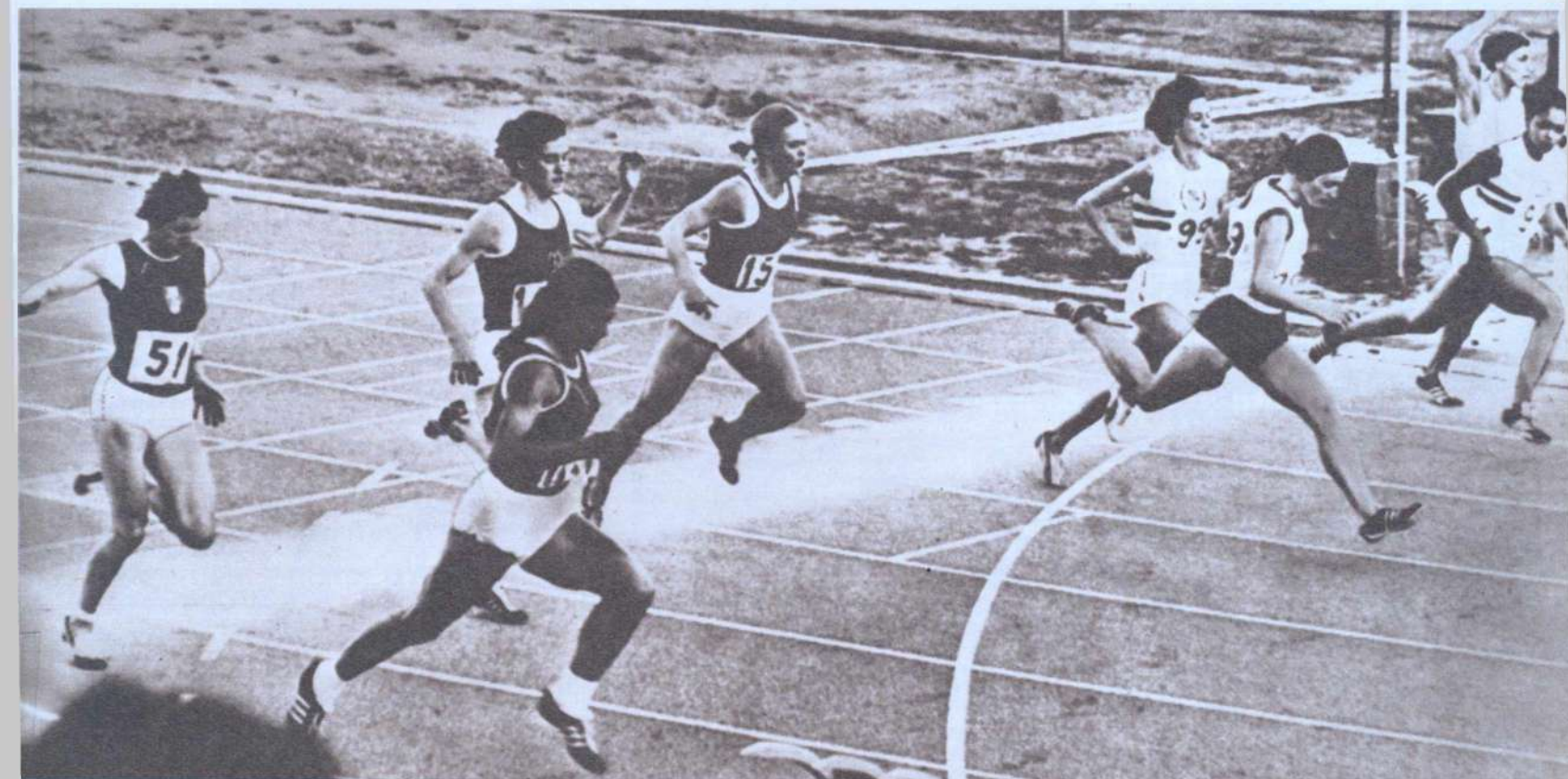

Hardmuth Losch cu o aruncare de 61,82 m i-a întrecut pe toți discobolii continentului.

Miloslava Rezková și-a confirmat medalia olimpică cu o excelentă săritură de 1,83 m.

Sosire impetuoasă în cursa de 100 m femei. Atleta din R.D. Germană Petra Vogt (11,6) a întrecut-o chiar pe linia de sosire pe olandeza Wilma Van der Berg. Tinăra Vogt, care a învins și în proba de 200 m, se anunță ca o mare speranță a sprintului.

Cursa de 1 500 m a fost câștigată de englezul John Whetton (3:39,4). A fost o cursă lactică a atleților britanici. Dovada? În momentul surprins în fotografie conține un alt englez, John Boulter.

Jurgen Haase (316) atacă decisiv și se va desprinde în câștigător în dificila cursă de 10 000 m. Atletul german și-a păstrat supremația asupra fondiștilor europeni, dobândită încă de acum trei ani la campionatele continentului de la Budapesta.

Podiumul de la 400 m plat. Pe treapta cea mai înaltă polonezul Jan Werner (45,7). Pe locul doi francezul Jean-Claude Nallet, care-și caută cu o originală lunetă prietenii din tribună.

Primii trei clasati la 400 m garduri: Andrew Todd (Marea Britanie), Viaceslav Skomorohov (U.R.S.S.) și John Sherwood (de la stînga la dreapta)

Cea mai lungă probă a europenelor, cursa de 50 km marș. Primii trei clasati Christoph Hohne (R.D.G.) — în centru, medalia de aur, compatriotul său Peter Selzer — medalia de argint și sovieticul Veniamin Soldatenko — medalia de bronz.

MEDALIAȚII CAMPIONATELOR EUROPENE

MASCULIN

100 m	1. VALERI BORZOV (U.R.S.S.) 10,4; 2. Alain Sarteur (Franța) 10,4; 3. Philippe Clerc (Elveția) 10,5.
200 m	1. PHILIPPE CLERC (Elveția) 20,6; 2. Hermann Burde (R.D.G.) 20,9; 3. Zenon Nowosz (Polonia) 20,9.
400 m	1. JAN WERNER (Polonia) 45,7; 2. Jean-Claude Nallet (Franța) 45,8; 3. Stanislaw Gredzinski (Polonia) 45,8.
800 m	1. DIETER FROMM (R.D.G.) 1:45,9; 2. Josef Plachy (Cehoslovacia) 1:46,3; 3. Manfred Matuschewski (R.D.G.) 1:46,8.
1 500 m	1. JOHN WHETTON (Marea Britanie) 3:39,4; 2. Francis Murphy (Irlanda) 3:39,5; 3. Henrik Szordykowski (Polonia) 3:39,8.
5 000 m	1. JAN STEWART (Marea Britanie) 13:44,8; 2. Rashid Sarafetdinov (U.R.S.S.) 13:45,8; 3. Alan Bliston (Marea Britanie) 13:47,6.
10 000 m	1. JURGEN HAASE (R.D.G.) 28:41,6; 2. Michael Tag (Marea Britanie) 28:43,2; 3. Nikolai Sviridov (U.R.S.S.) 28:45,8.
20 km marș	1. PAUL NIHILL (Marea Britanie) 1h 30:41,0; 2. Leonida Caraiosifoglu (România) 1h 31:06,4; 3. Nikolai Smaga (U.R.S.S.) 1h 31:20,2.
50 km marș	1. CHRISTOPH HÖHNE (R.D.G.) 4h 13:32,8; 2. Peter Selzer (R.D.G.) 4h 16:09,6; 3. Veniamin Soldatenko (U.R.S.S.) 4h 23:04,8.
Maraton	1. RON HILL (Marea Britanie) 2h 16:47,0; 2. Gaston Roelants (Belgia) 2h 17:22,2; 3. James Alder (Marea Britanie) 2h 19:05,8.
4x100 m	1. FRANȚA (Alain Sarteur, Patrick Bourbeillon, Gerard Fenouil, Francois Saint Gilles) 38,8; 2. U.R.S.S. 39,3; 3. Cehoslovacia 39,5.
4x400 m	1. FRANȚA (Bertrand Gitle, Christian Nicolau, Jacques Carrette, Jean-Claude Nallet) 3:02,3; 2. U.R.S.S. 3:03,0; 3. R.F.G. 3:03,1.
110 m.g.	1. EDDY OTTOZ (Italia) 13,5; 2. David Hemery (Marea Britanie) 13,7; 3. Alan Pascoe (Marea Britanie) 13,9.
400 m.g.	1. VIACESLAV SKOMORHOV (U.R.S.S.) 49,7; 2. John Sherwood (Marea Britanie) 50,1; 3. Andrew Todd (Marea Britanie) 50,3.
3 000 m obstacole	1. MIHAIL JELEV (Bulgaria) 8:25,0; 2. Aleksandr Morozov (U.R.S.S.) 8:25,6; 3. Vladimir Dudin (U.R.S.S.) 8:26,6.
Lungime	1. IGOR TER-OVANESIAN (U.R.S.S.) 8,17 m; 2. Lynn Davies (Marea Britanie) 8,07 m; 3. Tynu Lepik (U.R.S.S.) 8,04 m.
Triplu salt	1. VIKTOR SANEEV (U.R.S.S.) 17,34 m; 2. Zoltan Czifra (Ungaria) 16,85 m; 3. Klaus Neumann (R.D.G.) 16,68 m.
Înălțime	1. VALENTIN GAVRILOV (U.R.S.S.) 2,17 m; 2. Reijo Vahala (Finlanda) 2,17 m; 3. Erminio Azzaro (Italia) 2,17 m.
Prăjină	1. WOLFGANG NORDWIG (R.D.G.) 5,30 m; 2. Kjell Isaksson (Suedia) 5,20 m; 3. Aldo Righi (Italia) 5,10 m.

Greutate	1. DIETER HOFFMANN (R.D.G.) 20,12 m; 2. Heinz Joachim Rothenburg (R.D.G.) 20,05 m; 3. Hans Peter Gies (R.D.G.) 19,78 m.
Disc	1. HARDMUTH LOSCH (R.D.G.) 61,02 m; 2. Rickard Bruch (Suedia) 61,08 m; 3. Lothar Milde (R.D.G.) 59,34 m.
Suliță	1. JANIS LUSIS (U.R.S.S.) 91,52 m; 2. Pauli Nevala (Finlanda) 89,58 m; 3. Janusz Sildo (Polonia) 82,90 m.
Clocan	1. ANATOLI BONDARCIUK (U.R.S.S.) 74,68 m — record mondial; 2. Romuald Klim (U.R.S.S.) 72,74 m; 3. Reinhard Theimer (R.D.G.) 72,02 m.
Decatlon	1. JOACHIM KIRST (R.D.G.) 8 041 p.; 2. Herbert Wessel (R.D.G.) 7 028 p.; 3. Viktor Šelnokov (U.R.S.S.) 7 801 p.

FEMININ

100 m	1. PETRA VOGT (R.D.G.) 11,6; 2. Wilma Van der Berg (Olanda) 11,7; 3. Anita Neil (Marea Britanie) 11,8.
200 m	1. PETRA VOGT (R.D.G.) 23,2; 2. Renate Meissner (R.D.G.) 23,3; 3. Valerie Peat (Marea Britanie) 23,3.
400 m	1. NICOLE DUCLOS (Franța) 51,7 — record mondial; 2. Colette Besson (Franța) 51,7 — record mondial; 3. Maria Sykora (Austria) 53,0.
800 m	1. LILIAN BOARD (Marea Britanie) 2:01,4; 2. Annelise Damm-Nielsen (Danemarca) 2:02,6; 3. Vera Nikolici (Iugoslavia) 2:02,6.
1 500 m	1. JAROSLAVA JEHLICHOVA (Cehoslovacia) 4:10,7 — record mondial; 2. Maria Gommers (Olanda) 4:11,9; 3. Paola Pigni (Italia) 4:12,0.
100 m.g.	1. KARIN BALZER (R.D.G.) 13,3; 2. Barbel Podeswa (R.D.G.) 13,6; 3. Tereza Nowak (Polonia) 13,7.
Lungime	1. MIROSLAWA SARNA (Polonia) 6,49 m; 2. Viorica Viscopoleanu (România) 6,45 m; 3. Berit Berthelsen (Norvegia) 6,44 m.
Înălțime	1. MILOSLAVA REZKOVA (Cehoslovacia) 1,83 m; 2. Antonina Okorokova-Lazareva (U.R.S.S.) 1,83 m; 3. Maria Mračnova (Cehoslovacia) 1,83 m.
Disc	1. TAMARA DANILOVA (U.R.S.S.) 59,28 m; 2. Ludmila Muravieva (U.R.S.S.) 59,24 m; 3. Karin Illgen (R.D.G.) 58,66 m.
Greutate	1. NADEJDA CIJOVA (U.R.S.S.) 20,43 m — record mondial; 2. Marghita Gummel (R.D.G.) 19,58 m; 3. Marita Lange (R.D.G.) 18,56 m.
Suliță	1. ANGELA NEMETH-RANKI (Ungaria) 59,76 m; 2. Martha Paulani-Vidos (Ungaria) 58,80 m; 3. Valentina Evert (U.R.S.S.) 56,56 m.
4x100 m	1. R.D. GERMANĂ (Regina Hofer, Renate Meissner, Barbel Podeswa, Petra Vogt) 43,6; 2. R.F. a Germaniei 44,0; 3. Marea Britanie 44,3.
4x400 m	1. MAREA BRITANIE (Rosemary Stirling, Patricia Lowe, Janet Simson, Lilian Board) 3:30,8 — record mondial; 2. Franța 3:30,8 — record mondial; 3. R.F. a Germaniei 3:32,7.
Pentatlon	1. LIESE PROKOP (Austria) 5 030 p.; 2. Metta Antenen (Elveția) 4 793 p.; 3. Maria Siziakova (U.R.S.S.) 4 773 p.

CLASAMENTUL (NEOFICIAL) PE MEDALII

1. R.D. Germană	11	de aur	7	de argint	7	de bronz	12—15. România	0	2	0
2. U.R.S.S.	9		7		8		12—15. Suedia	0	2	0
3. Marea Britanie	6		4		7		12—15. Olanda	0	2	0
4. Franța	3		4		0		12—15. Finlanda	0	2	0
5. Cehoslovacia	2		1		2		16. R.F. a Germaniei	0	1	2
6. Polonia	2		0		5		17—19. Danemarca	0	1	0
7. Ungaria	1		2		0		17—19. Irlanda	0	1	0
8. Elveția	1		1		1		17—19. Belgia	0	1	0
9. Italia	1		0		3		20—21. Iugoslavia	0	0	1
10. Austria	1		0		1		20—21. Norvegia	0	0	1
11. Bulgaria	1		0		0					

AUREL VERNESCU

De cinci ori în jurul Pământului cu caiacul

Ultimul podium, alături de M. Bolez, I. Iacob și M. Zafiu — Moscova 1969 — locul II la stafetă.

Îmi aduc aminte de ultimul tău podium, la Moscova. Eram lângă tine. Priveai cu părere de rău unduirea tricolorului nostru doar pe catargul din stînga. Ți-am surprins privirea și te-am întrebat de ce ești trist. Îți mai amintesti?

— Desigur, prietene. Tinerii de lângă mine erau pentru prima oară pe un podium european, iar eu ți-am mărturisit, parcă, regretul meu că-mi termin activitatea competițională doar cu o medalie de argint. Ce să-i faci? În ianuarie împlinesc 32 de ani, și cînd te gîndești că de la 15 ani «ar» apa lacurilor, poți să faci imediat o socoteală: 17 ani de performanță.

— Dragă Bebe, pentru că sîntem la capitolul statistică, ai vrea să-mi spui cîte medalii ai adunat de-a lungul activității tale?

— E greu să-ți spun dintr-un foc, dar să recapitulăm: 1961 — Poznan — un titlu; 1963 — Jaice — două titluri; 1965

— Snagov — de trei ori campion european, de trei ori medalia de aur; 1967 — Duisburg — de trei ori pe locul întîi; 1969 — Moscova — doar o singură dată. Astea au fost la europene. La mondiale, 1963 — Jaice — două medalii; 1966 — Grunau — din nou două medalii. La Jocurile Olimpice, nici o medalie de aur, doar două de bronz, la Tokio.

— Aș vrea, în general, să știu cîte medalii de aur, argint și bronz ai strîns la toate regatele la care ai participat?

— Am o vitrină plină și un perete întreg, plus cîteva exemplare în colecțiile particulare ale celor mai apropiați admiratori. Numărul medaliilor nu-l știu, dar promit că în curînd să fac o evidență completă a participărilor mele în competiții oficiale și-ți voi răspunde cu proxima ocazie.

— Se spune că în pregătirile tale parcurgi în jur de...

— 40 de kilometri pe zi, timp de zece luni pe an.

— Deci, zece luni = 300 de zile x 17 ani = de cinci ori briul Ecuatorului în caiac. Cu o asemenea cifră te poți număra printre cei mai «umbrași» navigatori din lume.

— Cred că mai impresionant este faptul că de 17 ani merg în caiac...

— Și urci pe podiumul victorioșilor. Denotă că ai lucrat cu foarte multă seriozitate. Dar, despre aceasta s-a vorbit atît de mult, încît nu mai este cazul s-o reluăm.

— Da, dar aș vrea să destăinui tinerețului (pentru că tinerețului preia inevitabil ștabela școlii românești de caiac-canoe), că numai printr-o muncă asiduă, seriozitate în pregătire și, mai ales, o viață sportivă deosebită se pot atinge performanțe de mare valoare. Așa că eu le recomand toate acestea și m-ar bucura nespus de mult să aplaud victoriile viitoare ale... urmașilor mei.

— Frumose urări, demne de amiralul caiacului nostru. Este adevărat că te retragi?

— Se recomandă în anumite cazuri ca retragerea să fie într-un moment frumos, victorios, dar... Sciotnic nu vrea să mă lase. Mai vrea să tragem în dublu măcar doi ani. Și cum cu el am avut atîtea satisfacții, îmi vine foarte greu să-l refuz.

Să vedem însă ce reclamă fiul meu, care acuma este un flăcăiaș.

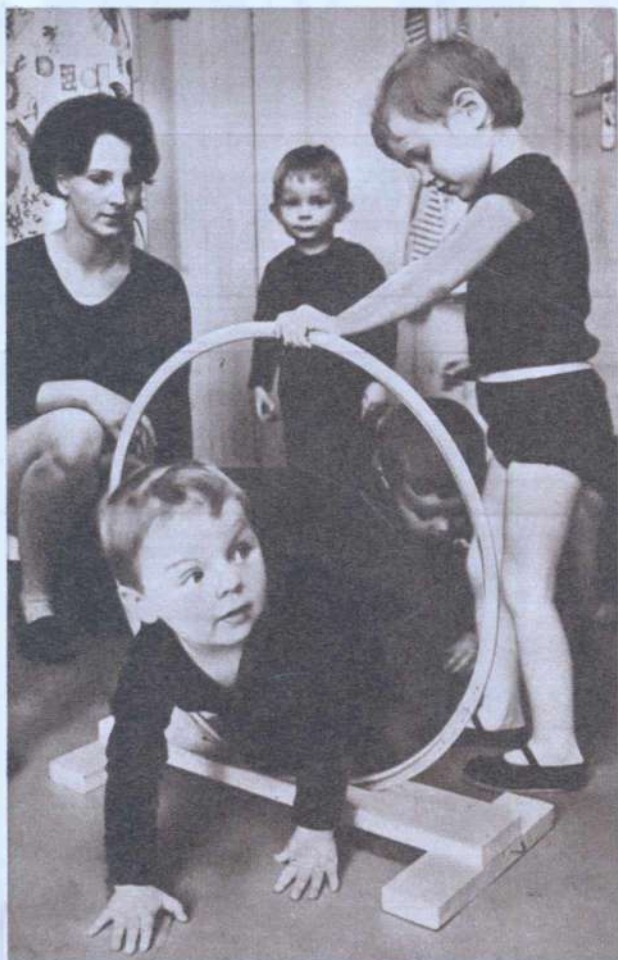
Aurel Vernescu, port-drapelul țării noastre — Snagov 1965.

«Amiralul» caiacului nostru poartă o cunună de nuferi. A cucerit un nou titlu european.

SPORTIVI NU GLUMĂ...

După cum putem vedea din fotografia alăturată, exercițiile fizice... dificile pot fi executate chiar și când nu ai mai mult de doi, trei ani. Aceasta, bineînțeles, dacă ai « antrenament ». Ne-o dovedesc copiii creșei « Roza Luxemburg » din localitatea Cottbus (R. D.G.).

▲ DUMINICĂ LA PLOIEȘTI

Deși «real automobil» are, pe zi ce trece, tot mai mulți adepți, calul prietenul de vacanță al omului, nu poate fi dat uitării. În fiecare duminică, tribunele hipodromului din Ploiești sînt pline de spectatori care urmăresc palpitantele alergări ale tripașilor. Ce păcat că numai ploieștenii nu fericiții prietii să se delecteze cu aceste frumoase spectacole sportive...

O NOUĂ SPERANȚĂ

Cu prilejul întrecerilor balcanice de gimnastică de la Sofia, tînăra sportivă bulgară Vania Marinova (în fotografie) a cucerit o medalie de aur. Performanța ei a constituit o surpriză, și specialiștii care au asistat la evoluția ei îi prevăd un viitor cu rezultate foarte frumoase în întrecerile internaționale. Marinova este una din speranțele gimnasticii bulgare pentru J.O. din 1972.

NOU RECORD LA IAHTING

Cînd vîntul suflă puternic și vezi pe marea agitată un iaht aplecîndu-se, frica te pătrunde parcă pînă-n oase. Pentru o securitate deplină, constructorii au adus ambarcațiunilor o serie de ameliorări. Astfel, o seamă de «clase» sînt prevăzute cu cheoane etanșe și fund dublu. În acest caz, oricî ar încerca un echipaj să scufunde un iaht, nu va reuși.

Redresarea unui velier ușor care s-a răsturnat este astăzi o acțiune care durează de la 15 secunde — pentru un echipaj bine pregătit — la 1-2 minute pentru începători. Pentru a ilustra o astfel de redresare, am făcut să ia ANDRE REILHE — șeful școlii de iahting din cadrul Clubului Mediteranean de la Mamaia. Din kinogramă primită putem analiza acțiunea echipajului pentru redresarea ambarcațiunii. Totul nu durează mai mult de câteva secunde.

Deci, iahtă că și în iahting se obțin recorduri...

DE LA PUC LA PAPUCII ZBURĂTORI

Îngerul păzitor al naționalei de hochei suedeze, portarul Holmquist, este un polisportiv cu succese remarcabile. Acum, cînd hocheiul este în vacanță, Holmquist participă la întrecerile de bărci cu motor, pe care le scotocește cel puțin tot atît de spectaculoase ca și hocheiul. Iahtă-l în imaginile alăturate pe sportivul suedez în porta de hochei și zburînd cu papucii săi zburători.

TRADIȚII

Există în sport, mai precis în fotbal, o serie de fenomene a căror regularitate bazată pe un «nu știu ce» metafizic este înregistrată de cunoscătorii ca atare, în pofida caracterului lor la prima vedere aberant.

Sînt înscrise în dicționarul fotbalistic sub numele de «tradiții» sau, alteleori, «complexe». Există o diferență între ele. Pe cînd tradiția, în general, este pozitivă, complexul este negativ.

S-ar putea vorbi astfel de «complexul stejiștilor» în fața teștiiștilor arădani. Steaua, de cîteva ani la rînd, pierdea cu regularitate meciurile pe care le joacă pe «23 August» în compania U.T.A.-ei, complexul acționînd însă în sens invers pe terenul din Arad, unde nu mai pierde.

În aceeași sferă a complexelor intră și înfrîngerea dintre Steagul Roșu și Dinamo București pe terenul din Brașov, unde de mulți ani dinamoviștii nu au reușit «să scoată» nimic, în ciuda scorurilor, uneori zdrobitoare, înregistrate la București.

Tradiții... Devenise o tradiție comportarea înegală, de la o etapă la alta, a rapidiștilor. Tradiție care începe parcă să treacă în sarcina erșeniilor. Rapidul pare să instaureze un alt gen de tradiție. Celeritățile porneac de obicei, în tur sau retur, tare, stabilesc veritabile recorduri — de cînd nu au mai pierdut sau de cînd nu au mai primit gol — mergînd astfel 7, 8, 9 etape. Apoi, cam prin dreptul celui de-al zecelea val, se poticnește — de preferință în fața unei formații din subsolul clasamentului (Siderurgistul, F.C. Argeș) — după care intră într-o apatie din care jocurile ce urmează, câștigate, nule sau pierdute, nu o mai scot. Romanticii, renunțînd total la orice alte pretenții, în momentul în care «rumuseștea jocului», «regula» lui este încălcată.

Un alt gen de tradiție — însă nu în cazul echipelor nominalizate de microbiști ca «de trei lulele» — îl reprezintă și situația în care o formație care pierde pe teren propriu, în meciul imediat următor, în deplasare, scoate cel puțin un «nula. Tactică regulă a compensației, ce acționează de preferință în competițiile de cupă și în care pronosticiștii au o încredere nelimitată.

O tradiție, de astădată cu un iz mai puțin plăcut, o constituie și fenomenul în virtutea căruia echipele noastre capotează în turul II al competițiilor europene sau pierd jocurile decisive.

Anul acesta — reșineli anno domini 1968 — ar putea să fie un an de aur pentru noi. În sensul răsturnării unor tradiții. Căci noui, progresul (fără ghilimele) se cere trecut prin «focul purificator» al forșării unor bariere impuse de anume «tradiții negative». Iar atunci participarea naționalei noastre la jocurile de pe stadionul mexican, ca și străpungerea zidului sonica al turului III vor deveni realități indubitabile. Și nu ar fi dect o logică ascensiune, o continuare a drumului început — fericită întimplare — pe Wembley, templul european al fotbalului.

Ar putea fi instaurată astfel o nouă și prețioasă tradiție — aceea a unui fotbal românesc de bună calitate.

Octavian ANDRONIC

ȘI CAIACELE SE CIOCNESC

Iată un accident care poate fi văzut destul de rar pe pistele de apă. Dacă în cursele de automobile, de exemplu, ciocnirile au devenit banalități, într-o întrecere de caiac o busculadă de genul celei din fotografie este puțin obișnuită. Fotoreporterii au surprins această învălmășeală provocată de caiacistul danez Sten Lund Hansen (în mijloc), care a vrut să-l depășească cu orice preț pe sovieticul Vladimir Zemliakov (stînga), într-o întrecere internațională pe 10 000 m, desfășurată la Stockholm.

REMIZA

Cu prilejul unei vizite la Stockholm, campionul mondial de șah sovietic Boris Spaski a susținut un blitz amical cu actorul american Henry Darrow. După cîteva mutări, Spaski a propus remiză și în momentul acela, Darrow, acceptînd, a declarat că nu crede să mai existe în lume un actor cu o asemenea... performanță sportivă.

STRĂBĂTÎND ȚARA

Tinerii sportivi polonezi au sărbătorit 25 de ani de existență a Poloniei populare, participînd la un mare raliu turistic. Cu bicicletele, cu motoretele sau chiar cu caiacele, băieții și fetele din cele mai îndepărtate colțuri ale Poloniei au venit în localitatea Pilawski, unde a avut loc sosirea acestei competiții populare. În imagine, un grup de cicliști.

Imaginea de mai sus reprezintă un monument supra-realist? Sau macheta unei construcții sportive al cărei proiectant vrea cu orice chip să se detașeze nei față de rivalii săi în branșă? Nicidcum. Fotografia înfățișează un... pantalon de gimnastic. El a fost pus la uscat după ce și-a primit baia de rigoare, iar noi am inversat doar clișeul. Și încă ceva. Prin poziția sa fermă, datorită mișcării ce o execută... pantalonul în curs de uscare (și astfel prins de pelucă fotografică), ar mai face să se creadă că acesta a fost decupat de trupul unui gimnast aflat în plină desfășurare, ca urmare a intervenției minii iscusite a fotoreporterului.

Copind desenul din stînga, caricaturistul OCTAVIAN COVACI a făcut 8 greșeli. Vă invităm să vă distrați, descoperindu-le.

SPORT

LEI 2.50

Animatorii rugbiului din Petroșani își pun anul acesta întrebarea: va reuși ȘTIINȚA să intre în rîndul fruntaselor din sportul cu balonul oval? Întrebarea este justificată de forța crescîndă pe care o manifestă de la un joc la altul simpaticul XV din Valea Jiului. Desigur, un rol însemnat în această evoluție ascendentă îl joacă și întăririle bucureștene care au completat, cum nu se poate mai bine, lotul studenților. În fotografia noastră, se vede pachetul de înaintași al Științei și jocul său grupat. Se remarcă internaționalii DINU și Vasile RUSU, ca și mai vechii consacrați FLORESCU și MOROMETE.

Faza de mai sus prezintă un aspect de la partida Știința—Steaua (9—14) și ne-a fost trimisă de colaboratorul nostru Aurel DULA.